

ДВАМАТА ЛЪЖЦИ

Превод от руски: Дона Минчева, 1995

chitanka.info

Едно време двама лъжци тръгнали да обикалят света. Единият върви напред, другият — след него. Дойде първият лъжец в някое село, изприказва цял кош лъжи, а след три дни пристига вторият, потвърждава лъжите и дори прибавя нещичко от себе си.

Веднъж първият лъжец попаднал в едно далечно село и почнал да лъже:

— Ех, че са дребни по вашия край птиците! А по нашия край те са толкова огромни, че полети ли само една птица срещу слънцето, половин ден го засенчва!

Слушали лъжите му хората, клатели глави и не можели да се начудят. А след като изтърсил куп лъжи, лъжецът си тръгнал. След три дни дошъл вторият лъжец, потвърдил всичко, което казал първият и добавил:

— Право да си кажа, самият аз не съм виждал как нашите птици летят срещу слънцето. Но затова пък веднъж видях едно перо от такава птица — сто хектара земя покри, а дръжката му беше толкова широка, че вътре в нея можеха да живеят хора.

През това време първият лъжец отишъл в друго село. Било есен и там прибирали зеленчука. Гледал лъжецът как работят хората, гледал, па току взел да се подиграва, че зелето било много дребно:

— Ех, да видите вие какво зеле има към нас! От една зелка сто каци могат да се напълнят.

След него в същото село дошъл и вторият лъжец. Хората го попитали:

— Как е по вашия край тази година зеленчукът? Вярно ли е, че зелките ви са толкова големи?

А лъжецът отвърнал:

— Право да си кажа, аз не съм виждал жените да режат тия зелки. Затова пък съм виждал как карат от градината зелев кочан. Истина ви казвам, дванадесет коня едва го мръднаха от мястото му. Толкова коне не впрягат и за царя дори! А колата беше тъй висока, че трябваше да се построи скеле, за да се качат на нея!

В това време първият лъжец вървял по-нататък. В едно село го поканили на сватба. Между другите блюда сложили на масата и огромна буза сирене. Стопанинът попитал лъжеца:

— Я кажи, драги, виждал ли си някога такава огромна буза сирене?

Лъжецът отвърнал:

— Та това ли е голяма буза? Да знаете каква направиха веднъж моите родители! Когато изцеждаха сиренето, дванадесет коня докараха да го изстискват — хората нямаха достатъчно сила за това!

Тогава всички жени плеснали с ръце:

— Майчице! Я виж ти!

Само след три дни дошъл в селото другият лъжец и добавил:

— Самият аз не съм виждал как са правили това сирене, но с очите си видях как го рязаха на парчета. В дебелия му край намериха кобила, а в тънкия — жребче. Те бяха затънали там и не можеха да се измъкнат...

В следващото село първият лъжец разказвал каква му била къщата:

— Като я довършваха, по обед и вечер майсторите си слагаха брадвите и трионите върху облаците — толкова висока ни е къщата!

Отишъл си единият лъжец, а след три дни спрял в същото село другият. Хората го попитали:

— Кажи ни, добри човече, виждал ли си някога такава висока къща, за каквато ни разказа тук един странник?

А лъжецът отвърнал:

— Не съм видял как са строили къщата, но когато я довършиха, с очите си я видях и не можех да се начудя: вечер на покрива кацаха кокошки и кълвяха звездите направо от небето. Само месечината не можаха да опитат — тя изгряваше от другата страна.

Колко време още двамата лъжци света обикаляли и какви лъжи натъркаляли — не зная. Науча ли нещо — ще го кажа и на вас.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.